

Poštni Glasnik

Glasiło Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 11. marca 1928.

8. številka.

Pot do sindikalne organizacije

O smislu in nalogah strokovnih organizacij vladajo pri nas kakor pri masah vseh stanov navadno zelo pogrešeni pojmi. Večina ljudi si predstavlja strokovno organizacijo kot veliko gnezdo mladih kosov, iz katerega zeva velikansko število široko odprtih in večno lačnih kljunov, ki kriče po hrani in čakajo, kedaj jim prileti kaj v želodec. Mnogi vidijo v nas samo nestrpne kričarje, ki neprenehoma samo kriče, rogovilijo in zahtevajo, ne da bi kedaj vprašali, ali so te zahteve upravičene, ali so v sorazmerju z našimi dajatvami, ali so v skladu s produktom našega uma in rok, ali so naše zahteve enakovredne temu, kar proizvajamo. Mnogi so mnenja, da nič ne pomislimo na okolico, v kateri živimo, t. j. na ostale stanovne, na človeško družbo, na položaj države in njeno gospodarsko zmožnost, nego da samo zahtevamo in kričimo, ne da bi gledali na upravičenost svojih zahtev, ne da bi pomislili na druge ljudi in sodržavljane, ne da bi preudarili, da nismo sami na svetu, da je tu država, ki je istotako podvržena prirodnim zakonom kakor posamezna bitja, da je tudi njena eksistenca utesnjena med dve neizprosni realni gospodarski načeli, ki ju zaznamuje gospodarstvo v bilanci s habet in debet, z dohodki in izdatki, z dobičkom in izgubo.

Mnogo je ljudi celo med inteligenco, mnogo na vodilnih mestih naše službene oblasti in mnogo med nami samimi, ki menijo, da je organizacija po eni strani samo nepreudaren egoist, ki samo terja in zahteva, po drugi strani pa neresen demagog, ki se izprava samo zaradi samodopadljive geste namišljenega junaka in ki z megalomansko pozo išče ceneni teaterski efekt. Odtod to, da se tolikokrat sliši: »Eh, kaj organizacija, saj ta je samo tako zaradi lepšega tu, uspehov pa itak nima nobenih!« Tako govore često celo ljudje, ki organizacijo poznajo in ji ne odrekaajo dela, truda in volje.

Toda strokovna organizacija v današnji dobi ni in ne more biti taka. Njenega pomena se ne sme presojati iz malenkostnega in ozkosrčnega stališča, ne samo iz navadnih trgovskih in profitarjskih vidikov, ne samo iz pogleda vsakdanjih uspehov ali neuspehov. Bistvo, cilji in naloga organizacije je tako velika in pomembna, tako daleč segajoča, da posega globoko do korenin javnega in družabnega življenja, četudi se njena pomembnost in vrednost ne da vedno tehtati s težo zlata in meriti z vatlom. Upamo si celo trditi, da so danes ideje, na katerih stoje in ki jih zastopajo strokovne organizacije, one os, okoli katere se suče vse socialno in gospodarsko življenje naroda in moderne države. To niso fraze, kajti to trditev dokazujejo dejstva. Zakaj znane so nam države, ki so postavile svoje življenske principe, svoje ustavne sisteme ne samo na ideje, na katerih stoje strokovne organizacije, marveč so privzele celo njihovo bistvo in njihovo obliko: obliko sindikalnih stanovsko-strokovnih združenj, čeprav za enkrat še s primesjo drugih idej. V znanstvenih krogih, ki se pečajo z državnopravno vedo, se danes o tem po vsem svetu in v vseh naprednih parlamentih mnogo govori in piše.

Tudi v naši državi je že bilo sproženo vprašanje o izpremembi oblike in zastopstva v parlamentu. Ni še dolgo tega, ko so vodilni krogi v naši državi polemizirali o gospodarskem svetu, ki bi bil sestavni del parlamenta, torej polnomočni faktor v zakonodajnem telesu naše države. Ta gospodarski svet ni nič drugega kakor zastopstvo naroda v parlamentu po stanovih, po svojih stanovsko-strokovnih in gospodarskih organizacijah. Ta ideja se popolnoma krije z našo staro in čisto prirodno zahtevo, ki je osnova vsakega javnega pokreta in ki zavestno stremi za tem, da dobi čim več vpliva, čim več ingerence na državno-politične posle, t. j. na parlament kot zakonodajno telo. V tem smislu je torej vsak javni pokret, torej tudi naše organizacije, političnega značaja. Zato danes s sigurnostjo lahko trdimo, da imajo sindikalne organizacije veliko bodočnost. One so bodoča oblika državno-upravnega sistema, ki bo nadomestil današnjo obliko po vsem svetu diskreditiranega in nesposobnega parlamentarizma, ker ta po današnji svoji idejni strukturi ni več resnični izraz potreb narodov in njihovih slojev ter stanov in zato tudi ne več kos sodobnim nalogam in potrebam moderne države.

Danes so strokovne organizacije sicer še uboge pastorkice, ki jih povsod omalovažujejo in prezirajo. To velja zlasti za našo državo, kjer nastopajo strokovne organizacije v neprijetni vlogi ponižnega prosjačka. To je psihološko umljivo, ker nihče ne dela rad uslug onemu, ki mu izpodrezuje življenje in ki ga povrh tega podpirajo sodobne potrebe in ideje, ki se dvigajo po vsem svetu na svojem zmagovitem pohodu. Toda tudi mi ne smemo gledati v bodočnost skeptično, četudi moramo računati z izjemnim položajem naše mlade države, ki nosi še vse lastnosti novorojenčka, razvijajočega se v dobi splošno nemoralnih nagnenij. Nikakor ne smemo biti pesimisti, čeprav lahko računamo, da se bo pri nas izvršil državno-politični proces počasneje kakor v drugih državah. Vkljub vsemu temu in v kljub zemljepisni legi naše države, ki sega v Balkan, smemo mirno trditi, da je bodočnost naša, t. j. idej, ki jih zastopa organizacija.

Če pravimo bodočnost, ne smemo misliti, da bo to že jutri, kajti javni pokreti ne dosežajo svojih ciljev in uspehov v enem dnevu in preko noči, če niso revolucionarni, kar pa naš pokret ni. Tudi ne bomo že v enem letu sestavljali z organizacijo zakonodajnega telesa. Tega nismo niti še zmožni niti nismo na to še pripravljeni ne v tehničnem ne v idejnem pogledu. Naše organizacije bodo morale prehoditi še dolgo pot, preden si ustale svoje lastne temelje. Vse to, kar smo v svojih organizacijah zgradili do sedaj, je šele skromen začetek. Državni nameščenci smo prišli takorekoč popolnoma nepripravljeni v novo dobo. Naše duše so še vse zamrežene v pajčevino okornega birokratizma, naše organizacije se po večini še niso dvignile nad nivo konvencionalnega in paradnega »ferajnarstva«. To se najbolje vidi pri sedanjem poizkusu naše organizacije, da združi vse poštarje v eno samo organizacijo, pa se temu upira zaslepljeno nižje uslužbenstvo.

Ne smemo pa biti nestrpni in nepotrpežljivi. Res je naš položaj danes neugoden, toda če pomislimo na razmere, v katerih se nahajamo, smemo brez pretiravanja reči, da je ravno osobe naše stroke, da je baš poštna organizacija dosegla v teh težkih razmerah naravnost lepe uspehe. To nam priznavajo vse druge stroke in organizacije in zato bi ne bilo umestno in ne koristno, ako bi mi sami svoje delo in svoje uspehe preveč podcenjevali. Ne smemo svoje organizacije poniževati z malodušnostjo in apatijo. Ne smemo pa je tudi smatrati ali napraviti z neumestnimi zahtevami za navadno posredovalnico služb, osebnih uslug in udobnosti. Mi nečemo biti nikaka agentura za lepša mesta in za sinekure, nečemo biti nikako paradno društvo, še manj pa torišče za demagogijo. Naša organizacija mora biti resen faktor, ki poleg sodobne defenzivne borbe za najskromnejše zahteve, ki jih ima naš stan v tej težki prehodni dobi, pripravlja tla za ono dobo, ko bomo prevzeli odgovornost za opravljanje funkcij, ki pripadajo našemu stanu, ko bomo polnomočno soodločevali v stroki, kateri smo se posvetili. Soodločevati pa se pravi soodgovarjati. Zato bodimo ponosni na svojo organizacijo kakor so ponosni na svoje organizacije drugi stanovi.

Naši starejši tovariši in tovarišice nemara ne bodo dočakali uresničenja naših ciljev. Toda mi ne delamo samo za danes, ne samo za današnje članstvo. Pomniti pa moramo, da brez našega današnjega dela naši zanamci ne bi mogli graditi na idealu našega stanu. Tudi mi ne bi mogli delati in dosežati sedanjih uspehov, ako bi ne bilo pred nami onih naših prednikov, ki so polagali prve kamenčke v temelje organizacijske misli. Pomislimo, kakšen je bil takrat materialni in moralni položaj teh naših dosluženih in zaslužnih tovarišev, teh naših učiteljev, ki so že osiveli, ki so že v pokoju ali pa stoje tik pred njim. Organizacija ne dosega svojih uspehov v enem dnevu, niti v nekaj letih, nego je treba včasih desetletij, da se pokažejo uspehi, katerih so deležni v polni meri navadno šele potomci onih, ki so se borili za boljši položaj svojega stanu. Starejši člani naše organizacije se ne smejo pritoževati, da so se borili v svoji organizaciji zaman. Mlajši pa si vzemimo njihovo delo za vzgled, da bomo mogli biti tudi mi nekoč zadovoljni z uspehi svojega dela.

Pot do najvišjega cilja organizacije — do sindikalne organizacije — pa drži samo preko enotne organizacije. Zato proč s »ferajni«, proč s podpornimi bratovščinami! Kdor je za močno, enotno, bojno, razredno organizacijo, ta naj pride v naše kolo, protivniki te velike in edine zdrave ideje pa bodo odgovarjali pred zgodovino za svoje pogubno razdiralno delo.

~~~~~

Najsrčnejša želja in cilj vsakega poštnega nameščenca mora biti „Poštni dom“

~~~~~

Organizacijsko gibanje.

SESTANEK OPO V MARIBORU.

Po občnem zboru krajevnih skupine nižjih uslužbencev v Mariboru dne 12. februarja t. l. in po občnem zboru Osr. društva nižjih uslužbencev v Ljubljani dne 26. februarja t. l., je bilo očitno, da se voditelji nižjih uslužbencev ne strinjajo z namero predsedstva OPO, po kateri naj bi likvidirala posamezna brezposelnostna društva ter se združilo vse ptt. nameščenstvo Slovenije v enotno strokovno organizacijo. V tem odporu so se odlikovali z vneto, ki bi bila vredna boljše stvari, zlasti mariborski nižji uslužbenci. Njihova krajevna skupina je celo sklenila neki izstop iz Oblastne organizacije, dasi po pravilih in ustroju OPO ni polklicana o tem sklepati in odločati. Vsak član OPO je direktno včlanjen v OPO, zato ima vsak za sebe odločiti in skleniti, ali ostane član te organizacije ali ne. Krajevne skupine pa niso članice OPO in po današnjih pravilih niti ne morejo biti.

Da se ne bi moglo organizaciji (kedar očitati, da ni pred definitivnim sklepom storila vsega za razčiščenje sedanje situacije, je sklical predsednik OPO po sklepu 10. odbora seje javni sestanek članstva dne 3. marca t. l. v Mariboru. Sestanek je bil dobro obiskan. Ves čas je vladalo bojno razpoloženje, ki se je končalo z odhodom nižjih uslužbencev in z manifestiranjem uradništva za pravo strokovno organizacijo.

Predsednik Jakše je še enkrat začel potrebo enotne organizacije ter ovrget vse neosnovane, naravnost neumno izmišljene očitke napram Obl. organizaciji. Ponovno je poudarjal, da to ni agitatorski sestanek, da jih ni prišel valbit in prigovarjati, ampak le osebno hoče ugotoviti, ali res ni v Mariboru nobenega zvaničnika ali služitelja, ki bi razumel smisel in namen organizacije.

Iz vseh izjavanj mariborskih voditeljev nižjih uslužbencev pa je bilo jasno razvidno, da je škoda vsake besede, zakaj tukaj sta dva svetova, ki se ne moreta razumeti niti zgovoriti, ker govorita vsak svoj jezik. Eden govori o ideji, drugi odgovarja o koruzi. Eden govori o rožah, drugi o ošpicah. Itd., itd. Ali govorita tri dni ali tri ure ali tri minute, je vse eno. Do konca ne prideta. Iznašale so se proste izmišljotine, neumnosti, očitki izpred let, samo tisto ne, o čemur bi se bilo treba razgovarjati. Debate in prepiri so se zaobrnili v osebna prerekanja in osebna razračunavanja med nižjimi uslužbenci.

Ko je podpredsednik OPO tov. Čampa v vehementnem govoru ovrget vse očitke govornikov iz vrst nižjih uslužbencev in ko je njihovemu predsedniku javno očital demagoštvo, jim je zaprlo sapo. Ker je videl njihov voditelj, da na take jasne argumente ne more odgovoriti, je storil to, kar store vsi, ki jim zmanjka uma svitli meč — logike. Na čelu svojih tovarišev je zapustil zborovanje.

Nas ta eksodus niti malo ne preseneča. Ali je kaj drugega pričakovati od krajevnih skupin, ki nikdar ni poznala in priznala discipline, ki je steber vsake organizacije? Krajevna skupina je najnižja edinica v dosedanjem ustroju naše organizacije. Nad njo je centrala (Osr. društvo), nad njo oblastna organizacija in nad njo Savez. Mariborska krajevna skupina ni nikdar respektirala ukrepov, odlokov in prošelj Saveza in OPO, pa tudi svoje lastne centrale ne. Za njo niso veljali niti sklepi občnega zbora centrale. Brez discipline, brez reda, brez smisla za organizacijo. Taki ljudje pa ne spadajo v Savez in v njegove oblastne organizacije. Dobro in prav je, da smo se do kraja spoznali že od vsega začetka. Mi pa ostanemo kakor smo bili.

IZJAVA.

Podpisana izjavlja, da so očitki, ki jih je izrekel upok. pom. konduktor in častni predsednik krajevnih skupin nižjih uslužbencev v Mariboru gosp. Miha Lahovič na članskem zborovanju Oblastne poštne organizacije v Mariboru dne 3. marca 1928 v vestibulu glavne pošte, češ da postopa gospod Ivan Plaustner, poštni uradnik na Mariboru I v službi napram nama osorno in kruto, neresnični in popolnoma brez vsake stvarne podlage. — V Mariboru, dne 5. marca 1928. — Peter Kompare s. r., pom. konduktor, Tratenšek Jurij s. r. pismonoša.

ZA SLOVO NAŠIM TOVARIŠEM.

V soboto, dne 3. t. m., je priredilo »Osr. društvo nižjih poštних uslužbencev« skupno z nekaterimi drugimi poštными organizacijami in ustanovami tov. Banu Martinu, Kolkalju Franu in Gorjancu Karlu častno odhodnico ob upokojitvi. Da tako pokažemo svojim zvestim tovarišem in odličnim delavcem, kako znamo ceniti one, ki žrtvujejo svoje moči za dobrobit in napredek naših organizacij in ustanov. V izbranih govorih so proslavljali predstavniki posameznih organizacij težko in naporito 35 letno službovanje in zasluge v delovanju poštних organizacij, pri čemur gre v prvi vrsti zahvala tov. Banu.

Zelo genljivo je učinkovalo pismo predsednika OPO za tov. Bana, ki ga je prečital zastopnik Oblastne organizacije. V toplih besedah izreka tov. Banu najlepšo zahvalo za njegovo vzorno društveno delovanje in ga pozivlja, da še tudi nadalje ostane naš zvesti in neutrudljivi delavec in tovariš.

V imenu slavilencev se je tov. Ban v iskrenih besedah zahvalil z obljubo, da se sicer ločijo od težke in naporene poštne službe, da pa ostanejo še nadalje sotrudniki v naših društvih in ustanovah.

Ob priliki, ko se poslavljate od aktivne poštne službe, Vam želimo, da bi ostali še dolgo vrsto let zdravi in čili v Vašo lastno in našo skupno korist. Sprejmite, dragi tovariši, mojo in mojih tovarišev najprisrčnejšo zahvalo za Vaše požrtvovalno delo in zagotovilo naše iskrene tovariške ljubezni.

F. M.

ZAHVALA.

Ob slovesu iz aktivne poštne službe sem prejel od svojih predstojnikov in tovarišev toliko čestitk, da se ne morem vsakemu posebej zahvaliti. Posebno me je iznenadil večer, ki ga je priredilo »Osrednje društvo nižjih uslužbencev« in pa darilo, ki so mi ga poklonili moji tovariši ob tej priliki.

Nimam besed, s katerimi bi mi bilo mogoče izreči čuvstva, ki jih občutim v srcu. Zato naj zadostuje teh par vrstic kot najprisrčnejša zahvala vsem, ki so mi izrekli čestitke in pripomogli do tako lepo uspelega poslovilnega večera. Kolikor mi bodo dopuščale moči in zdravje, hočem še naprej ostati v vaših vrstah na braniku naših pravic in za napredek stanovske zavesti.

Ban Martin, poštni poduradnik v p.

IZ 10. ODBOROVE SEJE OPO.

O občnem zboru Osr. društva nižjih uslužbencev je predsednik OPO poročal na seji, da se je preveč govorilo pa premalo povedalo. Danes mora on poslušati očitke, ki lete na njegovega prednika in ki jih je baje on zagrešil pred 5 in 7 in 9 leti. Iz tega bi se dalo sklepati, da bo tisti revež, ki bo čez 5 let predsednik naše organizacije, moral poslušati očitke za grehe, ki jih je storil sedanjí predsednik. Razen redkih izjem se nihče ne potruži, da bi resno, temeljito in nepristransko proučil predlog predsedstva OPO za enotno organizacijo. Kdor je članke v Poštnem Glasniku dobro premislil, ta je z nami, ker drugače biti ne more. Vsi ostali protivniki in kričarji pa dokazujejo samo svojo duševno revščino.

PETETEFILM.

Pravica pa taka!

Pri zadnji redukciji je bila reducirana uradnica, ki je bila dobra delavka in ne naroderka. Njen mož je učitelj z 2000 Din mesečne plače. Druga reducirana kolegica ravno taka. Njen mož 70% vojni invalid v nestalni službi. Tretja kolegica pa onih dveh pri delu zdaleka ne doseže. Marodira in službe si izbira. Njen mož ima vilo in 8000 Din na mesec. Ta je pa ostala.

In to vse pri eni in isti pošti. Fair istizia, pereat mundus!

Deveta redna letna glavna skupščina OPO se bo vršila na belo nedeljo dne 15. aprila 1928 v Mestnem domu v Ljubljani. Odbor je že določil dnevni red, ki bo pravočasno objavljen. Za glavni točki — določitev članarine in izprememba pravil — skliče predsednik te dni širši odbor, ki ga tvorijo odbor OPO, odbor uradniškega društva in odbor društva nižjih uslužbencev. Na tem sestanku se bo skušala najti sporazumna podlaga za predlog odbora OPO na glavni skupščini.

Mariborska krajevna skupina nižjih uslužbencev je prejela od OPO še meseca avgusta lanskega leta 50 knjižic »Ljubljanska pošta« v razprodajo. Ker ni bilo ne denarja ne knjižic nazaj, smo morali štirikrat urgirati. Ko je bilo skoro že treba zagroziti z advokatom, je to vzgledno društvo vrnilo po sedmih mesecih vseh 50 izvodov v originalnem ovitku. Tako je pripravilo s svojo zaničnostjo organizacijo ob 500 dinarjev.

KONSTITUIRANJE NAČELSTVA IN NADZORSTVA GOSPODARSKE ZADRUGE ZA POSLOVNO LETO 1928.

Na seji dne 15. februarja se je načelstvo konstituiralo sledeče: predsednik g. Čeh Karel, podpredsednik g. Gruđen Martin, tajnik g. Ferjančič France, blagajnik g. Ban Martin.

Nadzorstvo se je pa konstituiralo: predsednik g. Hribar Gregor, podpredsednik g. Jerkič Karel, tajnik g. Boh Anton.

Na tej seji so se tudi določili na novo zaupniki, in sicer za pošto Ljubljana 1 gg. Gruđen Martin in Lilek Ciril, za pošto Ljubljana 2 gg. Martinšek Franjo in Smerdu Vilko, za pošto direkcijo g. Čeh Karel.

Poročilo o občnem zboru objavimo v prihodnji številki.

Dobava premogai

Ker nam Trboveljska premogokopna družba zadnji čas premog zopet neredno dostavlja in moramo na vagone čakati po 14 ali še več dni, opozarjamo člane, da v lastnem interesu naročajo premog vsaj 14 dni prej preden jim poide stara zaloga. Samo v tem slučaju more zadruga jamčiti za točno izvršitev naročil. Zadruga nima skladišča ter razvažja premog strankam naravnost s kolodvora.

Pri tej priliki opozarjamo člane, da znaša taksa oblastne skupščine na premog 10 Din od tone. To takso bo zadruga članstvu posebej zaračunala.

OBCNI ZBOR DRUŠTVA PTT. URADNIKOV.

(Nadaljevanje.)

V takih časih in razmerah, v takem psihološkem razpoloženju današnje dobe je usojeno živeti nam, v takih časih in razmerah je usojeno delovati tudi našim strokovnim organizacijam. V poslednjih dneh se pojavljajo na obzorju znaki, da hočejo despotične sile s pestjo potisniti organizacije drž. nameščencev ob tla in jih sploh uničiti. Če tudi so naše organizacije brez primere skromne in lojalne in četudi v tej dobi in v svojem trenutnem svojstvu niso nikomur nevarne, vendar despotom ni prijetno, poslušati neprestane jermijade in tožbe, ki prihajajo iz naših organizacij, ker kvarijo te tožbe »štimgo« in mečejo senco na kult despotov. Zato so tajne sile na delu, da ubijejo še te skromne organizacije, ki jih imamo drž. nameščenci v naši državi.

Naše organizacije so v močni defenzivi potisnjene zadnja leta hudo nazaj. Defenziva pa še nikdar ni bila zmagovita. Zato je čisto naravno in razumljivo, da naše bilance ne morejo biti aktivne. Kdor se nahaja in bori v defenzivi, mora biti zadovoljen, da se vsaj umiče brez velikih in opasnih izgub, da si ohrani armado, ako že ne

more držati postojank. Splošni udarci in porazi, ki smo jih utrpeli v poslednjem letu, niso tepli samo nas poštne uradnike, marveč so jih bili deležni vsi drž. nameščenci brez izjeme. V zadevah, ki se tičejo samo naše stroke in članstva naše organizacije, pa lahko smelo in z mirno dušo trdimo, da nismo v ničemer na slabšem od drž. nameščencev v drugih resortih, nasprotno smo se borili celo uspešneje od večine tovarišev iz drugih strok. Za to se imamo zahvaliti le svoji organizaciji, ki je poleg železničarske in učiteljske najstrumnejša in ki je po svojem sestavu in delovanju usmerjena k sistematičnemu, intenzivnemu delu v idejnem in tehničnem pogledu. Brez samohvale smemo reči, da bi bil položaj drž. nameščencev v naši državi danes precej drugačen, ako bi bile vse njihove organizacije vsaj take, kakršna je organizacija ptt. uslužbencev. Žalibog pa moramo ugotoviti, da so drž. uslužbenci večine strok glede svojih strokovnih organizacij popolni laiki, njihove organizacije brez idejnih temeljev, sterilne, ponajvečkrat tudi brez vsakega sistema. Pogrešajo tega, kar je napravilo našo organizacijo strumno in močno: podrobno, sistematično delo, vzgoja članstva potom sestankov in zborovanj, ki vežejo članstvo in vodstvo organizacije z zaupno vezjo in ki navezujejo trajne stike med članstvom, dober tisk, solidne gospodarske in socialne institucije itd. Za tak aparat je treba seveda poštenovalnih delavcev, ki posvetijo vse svoje umske in fizične sile organizaciji. Teh našim organizacijam najbolj primanjkuje. Komoditeta je velik vzrok splošnih neuspehov v borbi drž. nameščencev. Samo zabavljanje, tarranje, tožbe in protesti nas ne bodo rešili. Rešiti nas more samo vztrajno in resno delo, zvezano z iskreno nesebičnostjo in potrpežljivostjo.

Seveda je tudi v naši organizaciji še dosti temnih strani. Še mnogo bo treba izboljšati, še dosti izpremeniti v tehničnem, idejnem in taktičnem oziru. Zlasti pa bo treba še marsikaj izpremeniti v naši miselnosti, v naših dušah, da bomo tvorili idealno organizacijo, ki bo dihala in utripala v vsem svojem delovanju, v vsakim njenim pripadnikom kot eno samo telo, ki ve in čuti, da je dobrobit vsakega njegovega uda, vsake njegove sestavne celice blagor celega telesa, cele velike družine ptt. nameščencev.

V nas je kljub nerazveseljivemu današnjemu položaju, kljub neveselim perspektivam v bodočnosti še dovolj zdravega optimizma, da verujemo v zmago ideje, na kateri stoji naša organizacija in za katero se bori. Mi verujemo, da pride po porazih in razočaranjih tudi za nas nekoč dan, ko bo organizacija zavzela v naši stroki vlogo, kakoršna ji gre in ko bomo tudi mi upoštevani faktor, tako kakor nam gre to po našem delu in zasluženju. Dotlej pa nam mora neprenehoma lebdeti pred očmi parola našega velezaslužnega voditelja, učitelja in železno vztrajnega organizatorja, predsednika našega Saveza Tome S. Jovanovića, ki nam neprenehoma zabičuje: držimo svojo organizacijo do zadnjega diha, kajti kadar pade ta, smo padli tudi mi.

Podrobneje o delovanju naše organizacije v preteklem poslovnem letu boste čuli iz tajniškega in blagajniškega poročila. Moja dolžnost je le še, da se dotaknem v kratkih obrisih našega razmerja do drugih organizacij. Da je bilo naše razmerje z Obl. organizacijo dobro, se samo po sebi razume, saj se smatramo le za njen sestavni del. Naše društvo je samo pomožna edinica Obl. organizacije, zato smo si v notranjem poslovanju razdelili delokrog v tem smislu, da je vse večje, načelne in važne akcije vodila Obl. organizacija, mi pa smo vršili v glavnem organizacijsko propagando med poštними uradniki in bili tako le tehnični aparat Obl. organizacije. Samo ob sebi se razume, da nas je Obl. organizacija krepko podpirala in smo ji dolžni polno zahvale. — Z našo centralo v Beogradu, s Savezom nismo in ne moremo imeti po ustroju naših organizacij nikakih direktnih stikov, ker spada to v kompetenco Obl. organizacije. Glede našega Saveza in njegovega predsednika Tome Jovanovića moramo reči to, kar smo že opetovano povedali: Ima mnogo hib in z njegovim delovanjem nismo vedno zadovoljni, vendar pa smo v zadnjem letu ponovno občutili, da nam je Savez s svojim energičnim predsednikom T. Jovanovičem v usodnih in odločilnih fazah naše borbe neprecenljive važnosti in vrednosti. Kadar se vrši odločilna borba za pravice in koristi osebja naše stroke, tedaj stoji naš Savez s svojim predsednikom na prvem mestu kakor skala. In to odtehta vse ono, kar nam sicer na naši centralni instanci ne ugaja.

Z drugimi organizacijami ptt. uslužbencev nimamo direktnih stikov. Moramo pa ugotoviti, da se število organizacij ptt. uslužbencev krči in da obstoja danes pravzaprav le še ena, ki stoji v afrontu z nami. Pa tudi s tem društvom v poslednjem letu nismo imeli nikakih ostrejših spopadov, kakršnih smo bili vajeni nekdanj.

Neprijetna dolžnost mi je, da tu na tem mestu ugotovim, da ne moremo biti z zadržanjem naše direkcije napram naši organizaciji in napram članstvu te organizacije nič preveč zadovoljni. Poslovanje naše direkcije služi za vzor vsej državi. Naše članstvo tvori hrbtnico in mozeg ptt. prometnega obratovanja, po katerem uživa naša direkcija svoj priznan in zaslužen sloves. Toda službena oblast čisto pozablja na to in tretira naše članstvo kot manjvreden, drugovrsten element v svojem uradniškem kadru. Kakšne borbe je morala in mora še vedno voditi naša organizacija proti krivici, ki jo zastavlja našega članstva pri napredovanju, premeščanju in nameščanju na važnejše položaje v naši upravi, vam je znano. Naše članstvo je bilo od prevrata sem, pa do danes deležno v zahvalo za svoje priznane delo marsikaterega zapostavljanja, mnogoterega zla, ki ni prihajalo vedno iz Beograda.

Delovanje naše organizacije je vedno usmerjeno v pozitivnem pravcu. Pred očmi imamo vedno koristi stroke, kateri služimo. Pri vsem našem delovanju nas vodi načelo, da imamo le takrat moralno legitimacijo do upravičenih zahtev, kadar smo v polni meri storili dolžnost do svoje stroke. Mi hočemo, da poštna uprava uspeva, želimo jo dvigniti do ugledne višine, da bo mogla uspešno koristiti ciljem, katerim služi in s tem tudi svojemu osebju. Želimo, da naša stroka cvete in da tudi mi, kot njeni pripadniki, vzamemo tisto mesto v državni zajednici, ki nam gre. Naše delo je odprta knjiga in velik ignorant ali pa fanatičen sovražnik mora biti, kdor ne prizna velike resnosti naše organizacije, kdor zanika njeno vzgojno delo, kdor omalovažuje pozitivnost našega udejstvovanja. Iskreno nam je žal, da naša naša službena oblast ne podpira v našem stremljenju tako, kakor bi zaslužili.

(Dalje prih.)

To in ono.

Šele v današnji številki nadaljujemo s poročilom o občnem zboru Društva ptt. uradnikov. Še 6. januarja se je vršilo v Celju to lepo zborovanje, zaradi pomanjkanja prostora pa smo objavili šele 11. februarja začetek poročila in danes nadaljevanje. Ker po tolikem času poročilo ni več aktualno, objavljamo danes malo obširnejše samo predsednikovo poročilo, ostale točke pa prinesemo čisto na kratko, tako da bo v dveh številkah zaključeno.

Pripravnik II. ktg. in izpiti. Še sedaj je kakih 25 pripravnikov II. ktg., ki še nimajo pripravn. izpita. Vsi ti so že po 8—10 let pri pošti, pa še nimajo izpita. Naj se med seboj domenijo ter se takoj prijavijo za izpit, da se bodo mogli vršiti začetkom poletja. Če se jih ne oglasi več ko 10, ne bo prišel zastopnik ministrstva iz Beograda k izpitu, marveč bodo morali pripravniki iti doli delat izpit. V nevarnosti so tudi za redukcijo. Kajti kdor po 8 letih še neče iti delat izpita, ta ima druge namene in takega lahko reducirajo. Zato naj se vsi prijavijo do Velike noči.

Virman za napredovanje dovoljen. Ministrstvo je dovolilo preko 300.000 Din virmana (prenos kredita) za napredovanje. Organizacija je posredovala, da takoj napredujejo vsi pripravniki III. ktg., ki imajo izpit, ter 104 zvančnikov in služiteljev. V 1. skupino pridejo vsi zvančniki, ki imajo 16 let in 11 mesecev službe, v 2. skupino pa vsi z 10 leti. Dekreti so že podpisani in se razpošljejo te dni. Ukazov za 2. skupino II. ktg. pa še ni.

Zahvala. Najiskreje se zahvaljujem Osr. društvu nižj. pošt. usl. v Ljubljani za podporo 250 Din, ki mi jo je nakazalo za časa boleznj. Priporočam vsem tovarišem, da se organizirajo. V slogi je moč. — Franc Erčuli, zvančnik pošte Videm - Dobropolje.

Zahvala. Podpisani se najiskrenejše zahvaljujem Osr. društvu nižjih pošt in brz. nameščencev, podružnici Maribor, za podeljeno podporo, ki sem jo prejel v urah moje težke boleznj po drugi operaciji. — Jakob Skuhala, pomožni konduktar v Mariboru.

Privatni izpiti na obrtnih nadaljevalnih šolah. Veliki župan mariborske oblasti je odredil, da

smejo odslej v izjemnih in upravičenih slučajih delati izpit iz predmetov obrtnih nadaljevalnih šol tudi oni, ki niso imeli prilike obiskovati obrtno-nadaljevalni pouk v času učnega razmerja. V to svrhu mora prosilec vložiti na Vel. župana s 5 Din kolkovano in utemeljeno prošnjo za priustitev k izpitu iz predmetov obrtno nadaljevalne šole. Prošnji mora priložiti kolek 20. Din za rešitev. V dovoljenem odloku določi Vel. župan tudi šolo, na kateri se mora polagati izpit, nakar določi vodstvo dotične šole sporazumno s kandidatom izpitni termin. Pismeni izpit ne sme trajati nad 4 ure, ustneni pa ne nad eno uro. Vsak kandidat mora pred izpitom donesti šolskemu vodstvu kolek za 40 Din na izpitni zapisnik in kolek za 20 Din na izpričevalo ter položiti izpitno takso v iznosu 40 Din od vsake ure izpita za vodjo šole in učitelja. Na izdanem izpričevalu bo šolsko vodstvo navedlo tudi odlok, s katerim je bil kandidat pripuščen k privatnemu izpitu. Ta odredba velja tako za splošne kakor tudi za strokovne nadaljevalne šole in je izdana predvsem v interesu nižjih javnih nameščencev, ki taka izpričevala pogosto rabijo. Važno je tudi za obrtni naraščaj, ker se namerava nastop obrti v bodoče vezati na dokaz uspešno dovršene obrtne nadaljevalne šole. K privatnemu izpitu pa se ne bodo pripuščale osebe, ki so imele priliko obiskovati nadaljevalni pouk, pa so to brez opravičljivega razloga opustile. Zato morajo prosilci svoje prošnje utemeljiti z navedbo zadržkov, zaradi katerih jim ni bilo mogoče obiskati nadaljevalnega pouka tekom učne dobe.

Osebnosti.

Postavljeni: Po čl. 306 fin. zak. za dnevničarje prevedeni služitelji: Alojz Esih v Loki pri Zid. mostu, Viktor Musar v Boh. Bistrici, Tomaž Pavli v Zidanem mostu, Jakob Bajt v Škofji Loki, Anton Zanoškar na Ljubljani 2, Franc Mohorčič na Ljubljani 1, Ivan Kordiš v Loškem potoku, Ivan Fašun v Celju, Josip Peskar na Ljubljani 1, Emil Margon na ravnateljstvu, Tomaž Ravnihar pri III. ter t. t. teh. sekciji v Ljubljani, Franc Ravnikar na Ljubljani 1, Ivan Flegar in Štefan Dragović v Murski Soboti ter Anton Vodopivec v Domžalah so postali po naknadnem priznanju neke službene dobe zopet služitelji.

Premeščeni: pb. ur. II/3 Marija Cvar z Ljubljane 1 v Toplice pri Novem mestu; pb. ur. II/4 Karla Videmšek iz Toplic pri Novem mestu na Ljubljano 1; Olga Trinkaus iz Konjic v Janjevo in Meta Gostinčar z Ljubljane 1 v Krško; telef. III/3 Ema Burdian iz Slovenske Bistrice v Celje; prip. III/4 Ana Kokol iz Murske Sobotice v Križevce v Prekm., Josipina Ferjančič z Maribora 2 v Brezno in Marta Kitzler z Ljubljane 1 v Domžale; zvan. 2. skup. Feliks Berce z Ljubljane 1 na ravnateljstvo; služ. 2. skup. Slavko Meznarič z Ljubljane 2 v Hrastnik; dnevničarji Ivana Urbas iz Zagorja ob Savi na Rakek, Marija Korbar z Ljubljane 2 v Moste pri Ljubljani, Vladimir Mosolov z Ljubljane 3 na Ljubljano 1, Stanko Marn iz Hrastnika na Ljubljano 2 in Angela Dovgan iz Ptuja na Ljubljano 7.

Upokojeni: pb. ur. II/2 Roza Korošec v Celju.

Poroke: pb. ur. II/3 Karel Kosem v Mozirju se je poročil s Štefanijo Golting; pb. ur. II/5 Berta Okorn na Ljubljani 1 se je poročila z dam. krojačem Josipom Bajdetom; zvan. 2. skupine Ivan Šeligo v Šmarju p. Jelšah z Matildo Artnak in služ. 2. skup. Josip Petruhar na Mariboru 2 s Heleno Oslovnik.

Prestanek službe: pb. ur. III/4 Olg. Beširovič v Kočevju je prestala službo, ker jo je samolastno zapustila.

Pri pošti Ljubljana 3 se je uvedla z 20. II. 1928 od delavskih deljena dnevna služba in sicer od 8.—12. in od 14.—18. ure. Telegrafska in telefonska služba se oskrbuje tudi med 12. in 14. uro.

Trgovina s kožuhovino
Filip Bizjak
 krznarstvo
 LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6
 se p iporoča poštним nastavljenč m, katerim
 daje tudi na obroke.
 Račun poštne hranilnice št. 13.733.

Dobro in poceni kupite vse manufakturno blago pri
J. TRPIN, Maribor
 Glavni trg šte. 17.

GOSPODOM
 nudi krasne površnike in obleke
FRAN LUKIČ, Ljubljana
 Stritarjeva ulica šte. 11.
 Najfinejši izdelek ob najnižji ceni.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.
 Ljubljana,
 Slomškova ulica 19, telef. 2527.
 Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
 parna žaga, tesarstvo za stavbe
 in pohištvo.

POVEČANJE SLIK
 V VSEH BARVAH
„REKORD“
 LJUBLJANA, POLJANSKA C. 12

Velika zaloga tapetniških izdelkov,
 žime, afrika — solidno — najceneje nudi
Rudolf Sever
 Ljubljana, Maribor trg 2
 Drž. uslužbencem tudi na obroke.

Jože Mihelič in drug
 LJUBLJANA
 Dunajska cesta št. 41.
 Telefon 2777. Telefon 2777.

Barvasti batist in vila
 za damsko perilo
A. & E. Skaberne, Ljubljana

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANČ, LJUBLJANA
 Sv. Petra cesta šte. 1
 priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
 nizkih cenah.

A. Škedelj, Ljubljana
 Stari trg 11a
 priporoča po najnižjih cenah:
 šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

Franc Prevoršek
 preje
M. Ban, Ljubljana
 se priporoča za nakup manufakturnega blaga
 na obroke. Izdelujem obleke po meri za dame
 in gospode.

Dobro in poceni kupite samo:
 nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno
 blago, galanterijo, potrebščine za švilje,
 čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna
 mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana
 ob vodl. bl. zu Prešernovega spomenika

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC
 LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.
 Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke
 potom Gospodarske zadruge pri št. 11 nam ščencev.
 Cene zmerné. Postrežba točna in solidna.

NOVA ZALOŽBA
 r. z. z. o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 19,
 in podružnica Nove založbe, prej
I. GIONTINI
 Ljubljana, Mestni trg 17.

priporoča v nakup šolske in pisarniške potrebščine,
 kakor tudi knjige vseh tu- in inozemskih založb.

Ustanovljeno 1852 Ustanovljeno 1888
TEODOR KORN, Ljubljana
 Poljanska cesta 8.
 (preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
 klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelvodov. Kopališke in klosetne naprave
 izdelovanje posod iz pločevine za frnež, barvo, lak
 in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafel
 za konzerve.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
 Mestni trg 15
 priporoča svojo bogato zalogo
 dežnikov in sprehajalnih palic.

STANE JAGER
 jermenar in torbar
 Poljanska cesta šte. 9
 se priporoča p. n. občinstvu za vsa v to stroko
 spadajoča dela, kakor tudi za popravilo vseh usnja-
 tih predmetov.

„RADIO“
FRANC BAR
 LJUBLJANA, MESTNI TRG 5

ČEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE,
 KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE
 KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAUN
 MARIBOR GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

Ne samo nizke cene.

ampak tudi kvaliteta blaga,
 ki ga kupite v trgovini pri

J. N. Šostarič, Maribor

Vas zadovolji v vsakem oziru. Na zalogi
 je največja izbira najnovejšega blaga
 za moške in ženske obleke ter
 perilo. Izgotovljene obleke in
 perilo, kravate, robce,
 nogavice, odeje, po-
 steljno perje itd.

Kljub nizkim cenam, dobite blago tudi
 na obroke in se cene ne zvišajo.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO
 pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
 o. z. Ljubljana-Medvoje

Lastnik: Franjo Medić.